

การพัฒนาแบบการโค้ชเพื่อพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนที่ส่งเสริม ความสามารถในการรู้เท่าทันสื่อ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

น้ำเพชร เทชะบำรุง¹ อธิวรรณ เชื้อตาเล็ง² ศศิธร ภู่วาว³

มุทิตา เอี่ยมทิพย์⁴ ทศพร แสงรื่น⁵ มาเรียม นิลพันธุ์⁶

(วันรับบทความ: 27 มิถุนายน 2564; วันแก้ไขบทความ: 18 เมษายน 2565; วันตอบรับบทความ: 11 พฤษภาคม 2565)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาแบบการโค้ชเพื่อพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ให้กับครูผู้สอนที่ส่งเสริมความสามารถในการรู้เท่าทันสื่อของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และ 2) ประเมินประสิทธิผลของแบบการโค้ชฯ ดังกล่าว การวิจัยนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูจำนวน 8 คน และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 ประจำปีการศึกษา 2564 จำนวน 35 คน โดยอาศัยการสุ่มอย่างง่าย จากนั้นวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์เนื้อหา และสถิติทดสอบค่าที่ ผลการวิจัย พบว่า 1) แบบการโค้ชฯ ที่ได้รับการพัฒนามีรูปแบบเป็นการโค้ชไอซีไอซี (ICIE Coaching Model) ประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ คือ หลักการ วัตถุประสงค์ และองค์ประกอบเชิงกระบวนการ โดยมีระยะเวลาดำเนินการแบ่งเป็น 4 ระยะ ได้แก่ ระยะที่ 1 การเริ่มต้น (Initiation) ระยะที่ 2 การทำงานร่วมกัน (Cooperation) ระยะที่ 3 การสู่การปฏิบัติ (Implementation) และระยะที่ 4 การประเมินผล (Evaluation) ในขณะที่ 2) ผลการประเมินประสิทธิผลการใช้แบบการโค้ชฯ มีข้อค้นพบที่สำคัญ คือ (2.1) สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนที่ส่งเสริมความสามารถในการรู้เท่าทันสื่อสูงกว่าก่อนการทดลอง (2.2) นักเรียนมีความสามารถในการรู้เท่าทันสื่อสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 (2.3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ของครูที่ได้รับแบบการโค้ชฯ ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.21 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.53) และ (2.4) ครูที่ได้รับแบบการโค้ชฯ มีความพึงพอใจต่อแบบการโค้ชฯ ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.49 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.57)

คำสำคัญ: แบบการโค้ช, การจัดการเรียนรู้, ความสามารถในการรู้เท่าทันสื่อ, เทคโนโลยี

ประเภทของบทความ: บทความวิจัย

¹ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อาจารย์ประจำภาควิชาพื้นฐานการศึกษา, มหาวิทยาลัยรามคำแหง (ผู้รับผิดชอบบทความ)
e-mail: pech.a@windowslive.com

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อาจารย์ประจำภาควิชาการพยาบาลศัลยศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

³อาจารย์ โรงเรียนพระยامنธาตุราชศรีพิจิตร

⁴รองผู้อำนวยการ โรงเรียนหนองรีประชานิมิตร

⁵ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระดับประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2

⁶อาจารย์ ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

Development of the coaching model focusing on the enhancement of teacher's learning management competency for media literacy of high school students

Nampech tasaboomrung¹ Thirawan Chuataleng² Sasithorn Phoowow³

Mutita Eamtip⁴ Tosaphorn Sangruen⁵ Maream Nillapun⁶

(Received: June 27, 2021; Revised: April 18, 2022; Accepted: May 11, 2022)

Abstract

The study aimed to: 1) develop a coaching model that focuses on enhancing a teacher's learning management competency for media literacy of high school students, and 2) assess the model's effectiveness. The data was collected using research and development approaches with 8 instructors and 35 students from Matthayomsuksa 4/1 throughout the academic year of 2021 by using simple random sampling. The data was then analyzed by averaging, standard deviation, content analysis, and statistical t-test. The results revealed that: (1) the developing coaching model was structured as the ICIE Coaching Model and included the main components of principles, objectives, and process components. The implementation period was divided into 4 phases: Phase 1: Initiation; Phase 2: Collaboration; Phase 3: Implementation; and Phase 4: Evaluation. Meanwhile, 2) the main findings on the effectiveness of the developing coaching model revealed that (2.1) instructors' media literacy learning management competency was higher than before using the model, (2.2) students' media literacy ability was significantly higher than before using the model at the statistical level of 0.05, and (2.3) students were satisfied with the learning management of teachers who used the coaching model at a high level ($M=4.21$, $SD=0.53$). Finally, (2.4), the instructors who employed the model expressed a high level of satisfaction ($M=4.49$, $SD=0.57$).

Keywords: Coaching model, Learning Management, Media literacy, Technology

Type of Article: Research Article

¹Asst. Prof., Lecturer of Foundations of Education Division, Faculty of Education, Ramkhamhaeng University
e-mail: pech.a@windowslive.com (corresponding author)

²Asst. Prof. Faculty of Nursing, Mahidol University

³Senior Professional Level Teachers, Prayamonthaturadsripijit School

⁴Deputy director of the school Nongreepachanimit school

⁵Supervision, Uthai Thani Primary Educational Service Area District Office 2

⁶ Asst. Prof., Faculty of Education, Silpakorn University

บทนำ

เทคโนโลยีในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆอย่างรวดเร็ว มนุษย์ทุกคนจำเป็นต้องเรียนรู้เทคโนโลยีเพื่อการปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางด้านคอมพิวเตอร์นั้นได้กลายมาเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวันของมนุษย์เรามากขึ้น การใช้เทคโนโลยียังมีบทบาทสำคัญต่อการจัดการศึกษาทุกแห่งมีหลักสูตรการเรียนการสอนเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เป็นวิชาพื้นฐานและวิชาเพิ่มเติมใช้เป็นเครื่องมือในการสืบค้นข้อมูลของนักเรียน จะเห็นได้ว่าการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นปัจจัยพื้นฐานที่จำเป็นในการดำเนินชีวิตของมนุษย์เรามาก การพัฒนาความสามารถของคนในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารนั้นรัฐบาลไทยได้สนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีในสถานศึกษา (Office of the National Economic and Social Development Board, 2017) หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ ช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้ (1) ความสามารถในการสื่อสาร (2) ความสามารถในการคิด (3) ความสามารถในการแก้ปัญหา (4) ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต และ (5) ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือกและใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาตนเองและสังคมในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้องเหมาะสมและมีคุณธรรม

จากการศึกษาพบว่า มนุษย์ทุกวันนี้อาจจะเรียกได้ว่า “มนุษย์ดิจิทัล” เพราะเทคโนโลยีเครือข่ายสังคมออนไลน์ที่ ปรับเปลี่ยนไปได้ นำพาเราก้าวสู่เครือข่ายสังคมออนไลน์ดิจิทัลอย่างเต็มรูปแบบ การใช้ชีวิตประจำวันที่จะต้องพึ่งพาอุปกรณ์เพื่อเข้าถึงโลกออนไลน์ที่คอยอำนวยความสะดวกในการติดต่อสื่อสารทั้งส่วนตัวและธุรกิจ เช่น ในด้านเศรษฐกิจ ใช้โลกดิจิทัลในการอำนวยความสะดวก ข่าวสาร แบบฟอร์มต่าง ๆ ในการสร้างมูลค่าเพิ่มและการหานวัตกรรมใหม่ ๆ มาทำงานในเพื่อให้หาข้อมูลของบุคคล เหตุการณ์ สำคัญในสังคมนั้น ๆ เป็นการยกระดับให้เท่าทันการเข้าสู่สังคมที่ต้องการติดต่อสื่อสาร และการใช้ดิจิทัลในเรื่องที่เกี่ยวกับคุณภาพ ชีวิต เช่น ข้อมูลเพื่อการเรียน การศึกษา ข้อมูลพัฒนาการทำงาน เรื่องของการแพทย์ เรื่องการสื่อสาร การพักผ่อนหย่อนใจ เป็นต้น (Thien Thai, 2020) กล่าวในเรื่องนี้ว่า “สื่อสังคมออนไลน์ทำให้การเริ่มต้นสร้างความสัมพันธ์ได้ง่ายขึ้นกว่าการพบเจอกันบนโลกความจริงในสังคมไทย เนื่องจากคนไทย มีความเกรงใจ เินอาย และมักไม่ค่อยพูดคุยกับคนแปลกหน้า แต่เมื่อมีสื่อสังคมออนไลน์เกิดขึ้นทำให้การ ปฏิสัมพันธ์กับคนแปลกหน้าเป็นเรื่องปกติ คำศัพท์และรูปแบบของภาษาในสื่อสังคมออนไลน์ โดยเฉพาะ” และข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ (National Statistical Office, 2016) สำรวจการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือนจากจำนวนประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไปทั่วประเทศ ประมาณ 62.8 ล้านคน ผลการสำรวจพบว่า ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 26.5 (จำนวน 16.6 ล้านคน) ในปี 2555 เป็นร้อยละ 47.5 (จำนวน 29.8 ล้านคน) ในปี พ.ศ. 2559 ส่วนอุปกรณ์ในการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต ใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟน (ร้อยละ 90.4) คอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะ (ร้อยละ 50.1) คอมพิวเตอร์พกพา (ร้อยละ 24.9) และแท็บเล็ต (ร้อยละ 15.2) และกิจกรรมหรือวัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ต พบว่า กิจกรรมที่ใช้ส่วนใหญ่ คือ โซเชียล เน็ตเวิร์ค (ร้อยละ 91.5) รองลงมา คือ การใช้เพื่อดูหนัง/วิดีโอ/เพลง/เกมส์ เล่นเกมส์ ดูหนัง ฟังเพลง วิทย์ (ร้อยละ 88.0) การใช้เพื่อการอัพโหลดข้อมูล รูปภาพ วิดีโอ เพลง ซอฟต์แวร์เพื่อแบ่งปันบนเว็บไซต์ (ร้อยละ 55.9) และการติดตามข่าวสาร/อ่านหรือดาวน์โหลดหนังสือ (ร้อยละ 46.5) จากผลการสำรวจจากหน่วยงานข้างต้น อาจสรุปได้ว่า ประชากรในกลุ่มอายุ 15-35 ปี หรือกลุ่มคนที่เติบโตมากับเทคโนโลยีดิจิทัล เป็นกลุ่มอายุที่มีการใช้อินเทอร์เน็ต

สูงที่สุด ส่วนอุปกรณ์ในการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตที่คนนิยมใช้มากที่สุด ได้แก่ โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน คอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล คอมพิวเตอร์พกพาและแท็บเล็ต และกิจกรรมที่ใช้อินเทอร์เน็ตนิยมเป็นอันดับหนึ่งคือ “Social Network” หรือสื่อสังคมออนไลน์ สะท้อนให้เห็นว่าพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของวัยรุ่นนั้นเติบโตขึ้นมาก พัฒนาไปพร้อมกับเทคโนโลยี ซึ่งการใช้สื่อเทคโนโลยีเครือข่ายสังคมออนไลน์จำนวนมาก ๆ ทำให้เล็งเห็นถึงความตระหนักของครูผู้สอนที่จะต้องทำให้ผู้เรียนรู้จักเลือกใช้สื่อได้อย่างถูกต้องเหมาะสมมากที่สุด

การจัดการเรียนการสอนของกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2560 ได้กำหนดสาระหลัก 4 สาระ ประกอบด้วย สาระที่ 1 วิทยาศาสตร์ชีวภาพ สาระที่ 2 วิทยาศาสตร์กายภาพ สาระที่ 3 วิทยาศาสตร์โลก และอวกาศ และสาระที่ 4 เทคโนโลยี (1) การออกแบบและเทคโนโลยี เรียนรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยี เพื่อการดำรงชีวิตในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ใช้ความรู้และทักษะทางด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และศาสตร์อื่น ๆ เพื่อแก้ปัญหาหรือพัฒนางานอย่างมีความคิดสร้างสรรค์ด้วยกระบวนการออกแบบเชิงวิศวกรรม เลือกใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม โดยคำนึงถึงผลกระทบต่อชีวิต สังคม และสิ่งแวดล้อม (2) วิทยาการคำนวณ เรียนรู้เกี่ยวกับการคิดเชิงคำนวณ การคิดวิเคราะห์ แก้ปัญหาเป็นขั้นตอนและเป็นระบบ ประยุกต์ใช้ความรู้ด้านวิทยาการคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ในการแก้ปัญหาที่พบในชีวิตจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ มุ่งหวังให้ผู้เรียนได้เรียนรู้วิทยาศาสตร์ ที่เน้นการเชื่อมโยงความรู้กับกระบวนการ มีทักษะสำคัญในการค้นคว้าและสร้างองค์ความรู้ โดยใช้กระบวนการในการสืบเสาะหาความรู้ และแก้ปัญหาที่หลากหลาย ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ทุกขั้นตอน มีการทำกิจกรรมด้วยการลงมือ 2 ปฏิบัติจริงอย่างหลากหลาย การจัดการเรียนการสอนวิชาคอมพิวเตอร์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ที่ยังมีไม่ทันสมัยและเพียงพอ จัดได้ว่าเป็นวิชาที่ค่อนข้างใหม่เมื่อเปรียบเทียบกับวิชาอื่น ๆ ที่ปรากฏในหลักสูตรการเรียนการสอนแทบทุกระดับ จึงเป็นวิชาที่ยังขาดกระบวนการในการจัดการเรียนรู้ ซึ่งในขณะที่วิชาอื่น ๆ จะมีวิธีการสอนเฉพาะของวิชานั้นๆ การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งเป็นโลกดิจิทัล การเชื่อมต่อและการศึกษาในรูปแบบที่มีความหลากหลายที่มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน แบบไม่มีข้อจำกัดตามอริยาถัย การเรียนการสอนจึงควรต้องเปลี่ยนแปลง เพื่อให้สามารถรองรับปัจจัยที่เปลี่ยนไปเหล่านั้นได้ ระบบการศึกษาที่เน้นการสอนของอาจารย์ให้เป็นผู้สร้างการเรียนรู้ของผู้เรียน คือจะต้องเปลี่ยนบทบาทจากผู้ให้เป็นผู้สร้าง นวัตกรรมด้านการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เน้นการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนสร้างปัญหาการจัดการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงโดยเทคนิคการสอนจะเป็นการสร้างการความสนใจใฝ่เรียนรู้ของผู้เรียน ด้วยการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนด้วยกัน ซึ่งการจัดการศึกษาลักษณะนี้จำเป็นต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อสร้างความพร้อมของผู้เรียนก่อนเข้าสู่บทเรียนในแต่ละครั้งอย่างทั่วถึง ไม่จำกัดเวลาและสถานที่ นั่นคือ บทเรียนจะอยู่ในรูปดิจิทัลเป็นสื่อประสมที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองผ่านอุปกรณ์สื่อสารเคลื่อนที่แบบต่าง ๆ อย่างไร ก็ตามสิ่งที่ต้องคำนึง คือ ประสิทธิภาพที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนได้อย่างสูงสุดและสามารถปรับปรุงแหล่งเรียนรู้ในชุมชนให้เป็นแหล่งเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์และมีชีวิต และส่งเสริมสถาบันการศึกษาให้เป็นแหล่งบริการความรู้ทางวิชาการที่ทุกคนเข้าถึงได้ (Office of the National Economic and Social Development Board, 2017)

จะเห็นได้ว่าระบบการโค้ชเหมาะต่อการสอนงานบุคลากรที่ต้องการให้ได้ผลงานในการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพและได้สร้างทีมงานที่มีประสิทธิภาพผู้สอนที่ใช้การโค้ชให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้เต็มตามศักยภาพ นอกจากนี้การโค้ชยังเป็นมากกว่าการเป็นผู้เอื้ออำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ (facilitator) ที่ผู้สอนมีบทบาท

กระตุ้นให้มีการอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ กระตุ้นให้คิดและตั้งคำถามสื่อสารสองทางมีปฏิสัมพันธ์กับผู้สอนและผู้เรียน รวมทั้งประสานงานในกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนสามารถกำหนดวัตถุประสงค์และทิศทางการเรียนรู้ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้และเกณฑ์การวัดประเมินผลการเรียนรู้ มุ่งเน้นการฝึก (training) กระบวนการพัฒนาผู้เรียนแต่ละคน ให้มีความรู้ความสามารถ การคิด และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ซึ่งแตกต่างจากแบบดั้งเดิมที่ผู้สอนเป็นผู้ทำหน้าที่จัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนทั้งชั้นเรียนด้วยวิธีการเดียวกันภายในระยะเวลาที่เท่ากัน Wongyai and Phatphon (2014) ซึ่งการโค้ชมีเป้าหมายหลักเพื่อพัฒนาศักยภาพด้านการคิดของผู้เรียน การใคร่ครวญตรวจสอบตนเองเพื่อนำไปสู่การพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ไม่ใช่เป็นการอบรมสั่งสอนโดยตรงแต่เป็นการใช้เทคนิควิธีการต่าง ๆ เช่น การตั้งคำถาม การให้ข้อมูลย้อนกลับ การให้คำแนะนำ การให้หลักคิด วิธีการคิด วิธีการเรียนรู้ ที่ทำให้ผู้เรียนเกิดแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ (inspiration) และนำไปสู่การแสวงหาความรู้ การฝึกฝนทักษะ และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรมและให้ความสำคัญกับกระบวนการเรียนรู้และผลลัพธ์ของการเรียนรู้ (Whitmore, 2017, pp. 12-13; Wongyai & Phatphol, 2014)

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาการพัฒนารูปแบบการโค้ชเพื่อพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนที่ส่งเสริมความสามารถในการใช้สื่อ อย่างรู้เท่าทัน ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยมีความสนใจที่จะศึกษาวิจัยกับเพื่อที่จะได้เป็นประโยชน์ในการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นการโค้ชหรือการสอนงานเป็นกระบวนการที่หัวหน้างานเข้าไปช่วยให้บุคลากรใหม่เกิดการพัฒนา ทักษะการปฏิบัติงานด้วยการแนะนำ มอบหมายงาน และให้ ข้อเสนอแนะย้อนกลับทั้งในด้านผลงานและพฤติกรรมการทำงานเพื่อให้ผู้ใต้บังคับบัญชาหรือบุคลากรใหม่พัฒนาความรู้ความสามารถและปรับปรุง พฤติกรรมการทำงานการโค้ชยังเป็วิธีการที่ช่วย ให้บุคลากรใหม่สามารถปรับความสมดุลระหว่างการ ทำงานและการเรียนรู้ผ่านกระบวนการแลกเปลี่ยน เรียนรู้กับทีมทำงาน การโค้ชเป็นวิธีการหนึ่งที่ใช้สำหรับ การสอนเทคนิคและวิธีการปฏิบัติงาน ที่ทำได้ง่าย เสียค่าใช้จ่ายน้อยแต่มีประสิทธิภาพสูงถึงแม้ว่าพี่เลี้ยง และผู้สอนงานจะมีบทบาทที่ใกล้เคียงกันมาก แต่มีความ แตกต่างกันในบางประการโดยที่พี่เลี้ยงนั้นจะสอนงานในทุก ๆ เรื่องที่เกี่ยวข้องกับความก้าวหน้าในอาชีพ ซึ่งรวมทุกประเด็นที่มีผลต่อความก้าวหน้า หรือความสำเร็จ ในอาชีพ เช่น ความรู้ความสามารถในการทำงาน การวางตัวในที่ทำงาน ในขณะที่ผู้สอนงานจะเน้นที่ความสามารถในการทำงานในระยะเวลาใดเวลาหนึ่งเพื่อให้สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ทำให้ได้ผลงานที่มีคุณภาพและได้สร้างทีมงานที่มีประสิทธิภาพนอกจากนั้นพี่เลี้ยงจะเป็นความสัมพันธ์ที่ต้องเกิดจากความสมัครใจทั้งสองฝ่าย ในขณะที่ผู้สอนงานเป็นความสัมพันธ์ที่มาพร้อมกับตำแหน่งงาน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการโค้ชเพื่อพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนที่ส่งเสริมความสามารถในการรู้เท่าทันสื่อของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
2. เพื่อประเมินประสิทธิผลการใช้รูปแบบการโค้ชเพื่อพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนที่ส่งเสริมความสามารถการรู้เท่าทันสื่อของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
 - 2.1 ประเมินสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนที่ได้รับรูปแบบการโค้ชเพื่อพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถในการรู้เท่าทันสื่อของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายก่อนและหลังได้รับการโค้ชฯ

2.2 ประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ของครูที่ได้รับรูปแบบการโค้ชเพื่อพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนที่ส่งเสริมความสามารถในการรู้เท่าทันสื่อ

2.3 ประเมินความสามารถในการรู้เท่าทันสื่อของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยครูที่ได้รับรูปแบบการโค้ชเพื่อพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนที่ส่งเสริมความสามารถในการรู้เท่าทันสื่อ

2.4 ประเมินความพึงพอใจของครูที่มีต่อรูปแบบการโค้ชเพื่อพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนที่ส่งเสริมความสามารถในการรู้เท่าทันสื่อของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

สมมติฐานของการวิจัย

1. สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนที่ได้รับรูปแบบการโค้ชเพื่อพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถในการรู้เท่าทันสื่อของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสูงขึ้นกว่าก่อนใช้รูปแบบฯ

2. ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ของครูที่ได้รับรูปแบบการโค้ชเพื่อพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนที่ส่งเสริมความสามารถในการรู้เท่าทันสื่ออยู่ในระดับมาก

3. ความสามารถในการรู้เท่าทันสื่อของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยครูที่ได้รับรูปแบบการโค้ชเพื่อพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้สูงขึ้น

4. ความพึงพอใจของครูที่มีต่อรูปแบบการโค้ชเพื่อพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนที่ส่งเสริมความสามารถในการรู้เท่าทันสื่อ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายอยู่ในระดับมาก

วิธีการดำเนินงานวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยและพัฒนา (research and development) ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาวิเคราะห์สภาพปัญหาและประเมินความต้องการจำเป็น (Analysis: Research: R1) ที่ส่งผลต่อสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการรู้เท่าทันสื่อ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นการออกแบบและพัฒนา รูปแบบการโค้ช (D1) นำผลการศึกษา จากขั้นตอนที่ 1 มาใช้ในการกำหนดกรอบแนวคิดของ การพัฒนารูปแบบ และกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบการโค้ช และตรวจสอบร่างรูปแบบต้นแบบการโค้ชโดยผู้เชี่ยวชาญ

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นการทดลองใช้รูปแบบ (Implementation: Research (R2) เป็นการนำรูปแบบการโค้ชที่สร้างขึ้นในขั้นตอนที่ 2 ไปทดลองใช้ โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อตรวจสอบประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ของรูปแบบการโค้ช

ขั้นตอนที่ 4 ขั้นการประเมินผลและ ปรับปรุงรูปแบบ (Evaluation: Development (D2) เป็นการนำผลการทดลอง ในขั้นตอนที่ 3 ทั้งที่เป็นผลที่ได้จากการ วิเคราะห์ประสิทธิภาพของรูปแบบ เพื่อปรับปรุงแก้ไขรูปแบบการโค้ชให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น และพร้อมที่จะนำไปใช้ต่อไป

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหาร จำนวน 3 คน ได้แก่ ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ และหัวหน้ากลุ่มวิชา ครูผู้สอน จำนวน 8 คน นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 จำนวน 35 คน ประจำปีการศึกษา

2564 ที่ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) และเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติเป็นครูผู้สอนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และยินดี เข้าร่วมการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบวิเคราะห์เอกสาร วรรณกรรม และงานวิจัย ที่เกี่ยวข้อง และความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนที่ส่งเสริมความสามารถในการรู้เท่าทันสื่อของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นโดยการทบทวนแนวคิด หลักการ ทฤษฎี และ วรรณกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) และภาษาที่ใช้ โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน พบว่า มีค่า IOC 1.00 แสดงให้เห็นว่า แบบวิเคราะห์เอกสาร วรรณกรรม และงานวิจัย ที่เกี่ยวข้องมีความเหมาะสมสามารถนำไปใช้ได้

2. แบบตรวจสอบความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎี ความเป็นไปได้ และความสอดคล้องของร่างรูปแบบ เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น โดยเป็นการประเมินตามองค์ประกอบของรูปแบบการโค้ชที่พัฒนาขึ้น ผ่านการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบร่างรูปแบบต้นแบบ ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) และภาษาที่ใช้ โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน พบว่า มีค่า IOC 1.00 แสดงให้เห็นว่า แบบตรวจสอบความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎี ความเป็นไปได้ และความสอดคล้องของร่างรูปแบบการโค้ช มีความเหมาะสมสามารถนำไปใช้ได้

3. แบบประเมินสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนที่ส่งเสริมความสามารถในการรู้เท่าทันสื่อ ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรม โดยมีการประเมินสมรรถนะ ดังนี้ (1) มีการศึกษา วิเคราะห์ มาตรฐานการเรียนรู้จากหลักสูตรสถานศึกษา/จัดทำหลักสูตรโครงสร้างรายวิชา ที่มีการวิเคราะห์พฤติกรรมการเรียนรู้ที่ชัดเจน (2) แผนการจัดการเรียนรู้ถูกต้อง ครบถ้วนสมบูรณ์ (3) กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์ และเนื้อหาสาระ (4) กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องมีความเหมาะสมกับช่วงวัยของผู้เรียน (5) กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ได้หลากหลาย และสามารถปฏิบัติได้จริง (6) กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะกระบวนการคิดของนักเรียน (7) มีสื่อการจัดการเรียนรู้/ใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้ ได้เหมาะสมกับหน่วยการจัดการเรียนรู้ (8) มีการวัดผลและประเมินผลตามแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับมาตรฐานตัวชี้วัด (9) มีการสอดแทรกคุณธรรมและค่านิยมที่พึงามในการใช้การรู้เท่าทันสื่ออย่างรู้เท่าทันในกิจกรรมการเรียนรู้ และ (10) มีการนำผลการประเมิน/นิเทศมาปรับปรุงการเรียนรู้ให้มีคุณภาพสูงขึ้น ผ่านการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน โดยตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) และภาษาที่ใช้ โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน พบว่า มีค่า IOC 1.00 แสดงให้เห็นว่าแบบประเมินสมรรถนะ มีความเหมาะสมสามารถนำไปใช้ได้

4. แบบประเมินความสามารถในการรู้เท่าทันสื่อ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยทบทวนแนวคิด หลักการ ทฤษฎีและใช้กรอบแนวคิดของการประเมิน การรู้เท่าทันสื่อของ UNESCO (2013) โดยแบ่งองค์ประกอบการรู้เท่าทันสื่อดิจิทัลออกเป็น 3 กระบวนการ คือ การเข้าถึงสื่อ (access) ความเข้าใจ การตีความและประเมินเนื้อหาของสื่อ (evaluation) และการแสดงออกอย่างสร้างสรรค์และมีปฏิสัมพันธ์กับสื่อ (creation) ตรวจสอบคุณภาพแบบประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน พบว่า มีค่า IOC 1.00 แสดงให้เห็นว่าแบบประเมินสมรรถนะ มีความเหมาะสมสามารถนำไปใช้ได้

5. แบบประเมินความพึงพอใจของครูต่อรูปแบบการโค้ช ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรม โดยเป็นการประเมินความพึงพอใจด้านกระบวนการ (1) การเริ่มต้น (initiation) (2) การทำงานร่วมกัน (cooperation) (3) การสู่การปฏิบัติ (implementation) และ (4) การประเมินผล (evaluation) ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน โดยตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) และภาษาที่ใช้ พบว่า มีค่า IOC 1.00 แสดงให้เห็นว่าแบบประเมินความพึงพอใจ มีความเหมาะสมสามารถนำไปใช้ได้

6. แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ของครูที่ได้รับการโค้ช พัฒนาผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรม โดยประเมินความพึงพอใจด้าน (1) ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถในการรู้เท่าทันสื่อ (2) ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถในการรู้เท่าทันสื่อ (3) ด้านประโยชน์ที่ได้รับ ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน โดยตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) และภาษาที่ใช้ พบว่า มีค่า IOC 1.00 แสดงให้เห็นว่าแบบประเมินความพึงพอใจ มีความเหมาะสมสามารถนำไปใช้ได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอความอนุเคราะห์ผู้บริหาร เพื่อแนะนำตนเองและ วัตถุประสงค์การวิจัย
2. ดำเนินการทดลองตามแบบแผนการวิจัย
 - 2.1 ศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้
 - 2.2 ให้ความรู้เกี่ยวกับรูปแบบการโค้ชและการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถในการรู้เท่าทันสื่อ
 - 2.3 ประเมินสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครู และความสามารถในการรู้เท่าทันสื่อของนักเรียนก่อนการทดลอง
 - 2.4 ดำเนินการตามรูปแบบการโค้ชที่พัฒนาขึ้น และประเมินประสิทธิผลหลังใช้รูปแบบการโค้ช โดยประเมินสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครู ความสามารถในการรู้เท่าทันสื่อของนักเรียน ประเมินความพึงพอใจของครูที่ได้รับการโค้ช และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ของครูที่ได้รับการโค้ชตามรูปแบบ
 - 2.5 ผู้วิจัยดำเนินการประเมินผลการวิจัย ตรวจสอบข้อมูล และนำมาวิเคราะห์เพื่อเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ศึกษาวิเคราะห์สภาพปัญหาและประเมินความต้องการ ที่ส่งผลต่อสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการรู้เท่าทันสื่อ โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครู ความสามารถในการรู้เท่าทันสื่อของนักเรียน ความพึงพอใจของนักเรียน และครู ใช้วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบค่าที

ผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนารูปแบบการโค้ชเพื่อพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนที่ส่งเสริมความสามารถในการรู้เท่าทันสื่อ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ผลการพัฒนารูปแบบการโค้ช เพื่อพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนที่ส่งเสริมความสามารถในการรู้เท่าทันสื่อ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้รูปแบบการโค้ช ไอซีไอซี (ICIE coaching model) ประกอบด้วย องค์ประกอบดังนี้ (1) หลักการ (2) วัตถุประสงค์ และ (3) องค์ประกอบเชิงกระบวนการ ซึ่งรูปแบบการโค้ชไอซีไอซีมีการดำเนินการ 4 ระยะ ได้แก่ ระยะที่ 1 Initiation (การเริ่มต้น) ระยะที่ 2 Cooperation (การทำงานร่วมกัน) ระยะที่ 3 Implementation (การสู่การปฏิบัติ) และระยะที่ 4 Evaluation (การประเมินผล) ผลการตรวจสอบร่างรูปแบบการโค้ช มีความเหมาะสมระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.49 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.57)

หลักการ การพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครู โดยการสะท้อนคิดพัฒนาการสอนและการเรียนรู้ของผู้เรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการรู้เท่าทันสื่อ โดยเป็นการร่วมมือซึ่งกันและกันระหว่างครู

วัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนที่ส่งเสริมความสามารถในการรู้เท่าทันสื่อ

องค์ประกอบเชิงกระบวนการ แบ่งการดำเนินการเป็น 4 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 Initiation: การเริ่มต้น ประกอบด้วย (1) การศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ (2) การให้ความรู้เกี่ยวกับการโค้ชและการจัดการ เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถในการรู้เท่าทันสื่อ (3) ร่วมกันเลือกเทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริม ความสามารถในการรู้เท่าทันสื่อ และ (4) ร่วมกันเยี่ยมชั้นเรียนซึ่งกันและกัน

ระยะที่ 2 Cooperation: การทำงานร่วมกัน ประกอบด้วย (1) การร่วมกันวางแผนการจัดการเรียนรู้ที่ ส่งเสริมความสามารถในการรู้เท่าทันสื่อ และ (2) การร่วมกันวางแผนการโค้ช

ระยะที่ 3 Implementation: การสู่การปฏิบัติ ประกอบด้วย (1) การปฏิบัติการจัดการเรียนรู้ด้วยตนเอง และ (2) การสังเกตการจัดการเรียนรู้

ระยะที่ 4. Evaluation: การประเมินผล ประกอบด้วย (1) การสะท้อนคิด (2) การประเมินผลร่วมกัน และ (3) การประเมินหลังสิ้นสุดการโค้ช

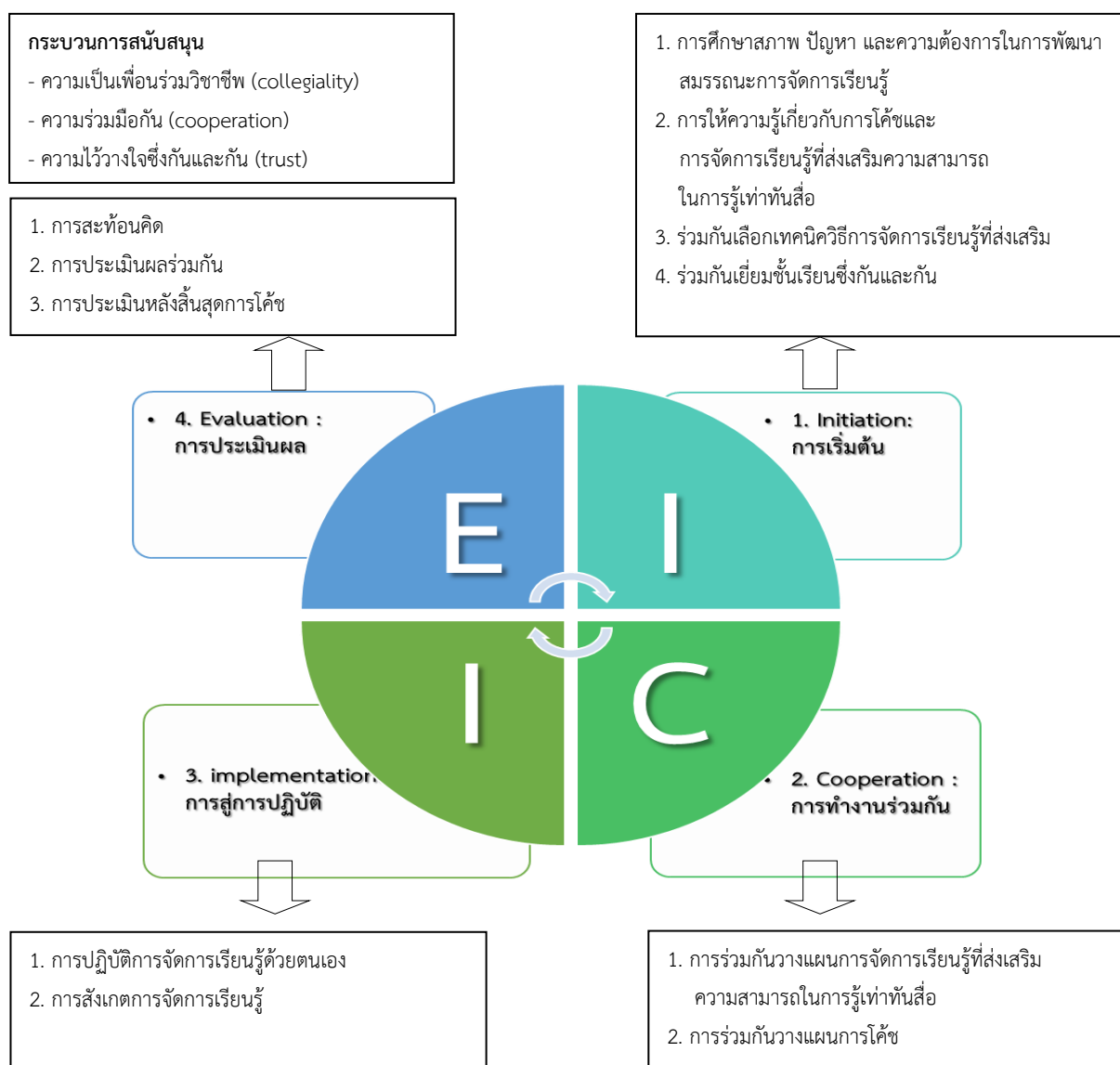
องค์ประกอบเชิงเงื่อนไขการนำรูปแบบ ไปใช้ในกระบวนการสนับสนุน ประกอบด้วย (1) ความเป็นเพื่อนร่วมวิชาชีพ (Collegiality) (2) ความร่วมมือกัน (Cooperation) และ (3) ความไว้วางใจซึ่งกันและกัน (trust) ดังแสดงในภาพ 1

หลักการ

การพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครู โดยการสะท้อนคิดพัฒนาการสอนและการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการรู้เท่าทันสื่อ โดยเป็นการร่วมมือซึ่งกันและกันระหว่างครู

วัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอน ที่ส่งเสริมความสามารถในการรู้เท่าทันสื่อ

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

2. ประสิทธิผลของรูปแบบการโค้ชเพื่อพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนที่ส่งเสริมความสามารถในการรู้เท่าทันสื่อของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

2.1 สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนที่ส่งเสริมความสามารถในการรู้เท่าทันสื่อ

ตาราง 1

สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนที่ส่งเสริมความสามารถในการรู้เท่าทันสื่อหลังการใช้รูปแบบการโค้ช

ข้อที่	รายการประเมิน	M	SD	แปลผล ระดับ
1.	มีการศึกษา วิเคราะห์ มาตรฐานการเรียนรู้จากหลักสูตร สถานศึกษา/จัดทำหลักสูตรโครงสร้างรายวิชา ที่มีการวิเคราะห์ พฤติกรรมการเรียนรู้ที่ชัดเจน	4.75	0.46	ดีมาก
2.	แผนการจัดการเรียนรู้ถูกต้อง ครบถ้วน สมบูรณ์/ใช้รูปแบบ การสอนตามแนวคิด Constructivism และทฤษฎีการเชื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการใช้เทคโนโลยี	4.50	0.53	ดีมาก
3.	กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์ และเนื้อหาสาระ	4.88	0.35	ดีมาก
4.	กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องมีความเหมาะสมกับช่วงวัย ของผู้เรียน	4.63	0.52	ดีมาก
5.	กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ได้หลากหลาย และสามารถปฏิบัติ ได้จริง	4.50		ดีมาก
6.	กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะ กระบวนการคิดของนักเรียน	4.75	0.53	ดีมาก
7.	มีสื่อการจัดการเรียนรู้/ใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้ ได้เหมาะสมกับหน่วยการจัดการเรียนรู้	4.88	0.46	ดีมาก
8.	มีการวัดผลและประเมินผลตามแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้อง กับมาตรฐานตัวชี้วัด	4.75	0.35	ดีมาก
9.	มีการสอดแทรกคุณธรรมและค่านิยมที่พึงามในการใช้การใช้สื่อ อย่างรู้เท่าทัน ในกิจกรรมการเรียนรู้	4.25	0.46	ดี
10.	มีการนำผลการประเมิน/นิเทศมาปรับปรุงการเรียนรู้ ให้มีคุณภาพสูงขึ้น	4.75	0.46	ดีมาก
	ภาพรวม	4.66	0.68	ดีมาก

จากตาราง 1 สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนที่ส่งเสริมความสามารถในการรู้เท่าทันสื่อหลังได้รับ
 การโค้ชตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้นอยู่ในระดับดีมาก

ตาราง 2

เปรียบเทียบสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนที่ส่งเสริมความสามารถในการรู้เท่าทันสื่อหลังได้รับการโค้ชตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้น

สมรรถนะการจัดการเรียนรู้	<i>n</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>df</i>	dependent <i>t</i> test
ก่อน	8	3.71	0.62	7	-9.67
หลัง	8	4.66	0.48		

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 2 ครูที่ได้รับรูปแบบการโค้ช จำนวน 8 คน พบว่า คะแนนเฉลี่ยสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนที่ส่งเสริมความสามารถในการรู้เท่าทันสื่อหลังการใช้รูปแบบการโค้ชสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.2 ความสามารถในการรู้เท่าทันสื่อของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ตาราง 3

การผลการประเมินความสามารถในการใช้สื่ออย่างรู้เท่าทันของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ความสามารถ ในการรู้เท่าทันสื่อ	<i>n</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>df</i>	dependent <i>t</i> test
ก่อน	35	12.57	1.33	34	-14.02
หลัง	35	8.29	1.56		

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 3 นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยครูที่ได้รับรูปแบบการโค้ช เพื่อพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนที่ส่งเสริมความสามารถในการรู้เท่าทันสื่อของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการรู้เท่าทันสื่อสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.3 ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ของครู

ตาราง 4

ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ของครู

การประเมินรายด้าน	M	SD	การแปลผล ระดับความพึงพอใจ
1 ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถ ในการใช้สื่อ media literacy	4.21	0.55	มาก
2. ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถ ในการใช้สื่อ media literacy	4.19	0.52	มาก
3. ด้านประโยชน์ที่ได้รับ	4.23	0.51	มาก
รวม	4.49	0.57	มาก

จากตาราง 4 ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ของครูอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.53 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านเนื้อหา ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อการสอน และด้านประโยชน์ที่ได้รับ อยู่ในระดับ มาก
ความพึงพอใจของครูที่มีต่อรูปแบบการโค้ช

ตาราง 5

ผลการประเมินความพึงพอใจของครูที่มีต่อรูปแบบการโค้ชเพื่อพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอน
ที่ส่งเสริมความสามารถในการรู้เท่าทันสื่อของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ที่	รายการ	M	SD	แปลผลระดับ ความพึงพอใจ
การเริ่มต้น (initiation)				
1.	ผู้นิเทศมีการศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการในการพัฒนา สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอน	4.38	0.62	มาก
2.	ผู้นิเทศเปิดโอกาสให้ครูผู้สอนได้สอบถามเกี่ยวกับเทคนิควิธีการจัดการ เรียนรู้ที่ส่งเสริม ความสามารถในการรู้เท่าทันสื่อ	4.44	0.63	มาก
	รวม	4.38	0.62	มาก
การทำงานร่วมกัน (cooperation)				
3.	ผู้นิเทศและครูผู้สอนมีการร่วมกันกำหนดปฏิทินของการนิเทศอย่าง ชัดเจน	4.54	0.59	มากที่สุด
4.	ผู้นิเทศ และครูผู้สอนร่วมกันเลือกเทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริม ความสามารถในการใช้สื่อ Media Literacy	4.56	0.51	มากที่สุด

ตาราง 5 (ต่อ)

ที่	รายการ	M	SD	แปลผลระดับ ความพึงพอใจ
5.	ผู้นิเทศและครูผู้สอนการร่วมกันวางแผนการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริม ความสามารถในการรู้เท่าทันสื่อ	4.50	0.52	มากที่สุด
	รวม	4.54	0.59	
การสู่การปฏิบัติ (implementation)				
6.	ขั้นตอนการนิเทศไม่ซับซ้อน เข้าใจง่าย	4.46	0.52	มากที่สุด
7.	ระยะเวลาในการนิเทศเหมาะสมกับสภาพปัญหาของการจัด การเรียนรู้	4.44	0.52	มากที่สุด
8.	การนิเทศเป็นไปตามแผนการนิเทศและตามลำดับก่อน-หลัง อย่างยุติธรรม	4.50	0.52	มากที่สุด
9.	ครูผู้สอนได้รับการนิเทศที่ตรงตามความต้องการ	4.56	0.52	มากที่สุด
10.	ผู้นิเทศมีความสุภาพ เป็นมิตร ให้คำแนะนำหรือตอบข้อซักถาม ได้เป็นอย่างดี	4.38	0.46	มาก
11.	มีความชัดเจนในการนิเทศ และให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์	4.38	0.46	มาก
12.	ผู้นิเทศมีช่องทางเลือกการติดต่อสื่อสารหลายรูปแบบ ไว้สำหรับ ให้ครูผู้สอนได้ติดต่อ สอบถาม และขอคำแนะนำ	4.63	0.50	มากที่สุด
	รวม	4.46	0.57	มาก
การประเมินผล (evaluation)				
13.	ผู้นิเทศเปิดโอกาสให้ครูผู้สอนได้การสะท้อนคิด ถึงความสำเร็จในวิธีการ จัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริม ความสามารถในการใช้สื่อ Media Literacy	4.58	0.52	มากที่สุด
14.	ผู้นิเทศและครูผู้สอนมีการประเมินผลของวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริม ความสามารถในการรู้เท่าทันสื่อ ร่วมกัน	4.56	0.51	มากที่สุด
15.	ผู้นิเทศมีการประเมินประเมินผลของวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริม ความสามารถในการรู้เท่าทันสื่อ หลังสิ้นสุดการโค้ช และชี้แจง ให้ครูผู้สอนได้รับฟัง	4.63	0.50	มากที่สุด
	รวม	4.58	0.50	มากที่สุด
	ภาพรวม	4.49	0.57	มาก

จากตาราง 5 พบว่า ครูมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการโค้ชเพื่อพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้
 ของครูผู้สอนที่ส่งเสริมความสามารถในการรู้เท่าทันสื่อ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในระดับมาก
 ค่าเฉลี่ย 4.49 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.57 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีความพึงพอใจระดับมากทุกด้าน
 ดังนี้ ด้านการเริ่มต้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.38 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.62 ด้านการทำงานร่วมกัน มีค่าเฉลี่ย

เท่ากับ 4.54 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.59 ด้านการสู่การปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.57 ด้านการประเมินผลมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.50

การอภิปรายผล

1. ผลการพัฒนารูปแบบการโค้ชได้รูปแบบการโค้ชไอซีไอซี (ICIE coaching model) เพื่อพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนที่ส่งเสริมความสามารถในการรู้เท่าทันสื่อ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ผลการพัฒนารูปแบบการโค้ช เพื่อพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนที่ส่งเสริมความสามารถในการใช้สื่อและเทคโนโลยีอย่างรู้เท่าทัน ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้รูปแบบการโค้ช ไอซีไอซี (ICIE coaching model) ซึ่งมีองค์ประกอบ 3 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ และองค์ประกอบเชิงกระบวนการ ซึ่งแบ่งการดำเนินการเป็น 4 ระยะ ได้แก่ ระยะที่ 1 Initiation: การเริ่มต้น ระยะที่ 2 Cooperation ระยะที่ 3 Implementation และ ระยะที่ 4 Evaluation: การประเมินผล และพบว่าผลการตรวจสอบร่างรูปแบบการโค้ช มีความเหมาะสมระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.49 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.57) ทั้งนี้เนื่องจากการพัฒนารูปแบบการโค้ชครั้งนี้ ผู้วิจัยสังเคราะห์มาจากแนวคิดและหลักการ การออกแบบเชิงระบบ โดยประยุกต์แบบจำลองการออกแบบระบบการสอน The ADDIE Model ของ Kruse (2007, p. 1) และแบบจำลองการ ออกแบบการสอนเชิงระบบของ Dick, Carey and Carey (2005, pp. 1-8) ร่วมกับแนวคิดการวิจัยและพัฒนา (research and development) ซึ่งการนำวิธีการเชิงระบบ (system approach) มาใช้ ช่วยให้การดำเนินงานต่างๆ เกิดสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมาย Tisana Khammani (2007) ระบบเป็นกลุ่มองค์ประกอบที่เชื่อมโยงซึ่งกันและกัน มุ่งไปสู่จุดหมายเดียวกัน ช่วยให้เกิดประสิทธิภาพในการนำไปสู่จุดมุ่งหมายทางการศึกษา ได้มากยิ่งขึ้น ส่วนประกอบต่าง ๆ ของระบบที่มีความสัมพันธ์ส่งเสริมซึ่งกันและกัน อย่างมีระเบียบ ไม่ขัดแย้ง ทำให้การพัฒนาการจัดการเรียนการสอน หรือ การดำเนินงานเป็นไปอย่างคล่องตัว รวดเร็ว ราบรื่น และมีประสิทธิภาพ (Kruse, 2007; Kunarak, 2002) นอกจากนี้ ในขั้นตอนของการพัฒนา รูปแบบครั้งนี้ เป็นขั้นการศึกษาวิเคราะห์ (Analysis: Research1 (R1)) ซึ่งการวิเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ช่วยให้อาจกำหนด ปัญหาประเด็นที่ต้องนำมาแก้ไขได้อย่างชัดเจน เป็นงานที่ต้องทำในขั้นตอนแรก เป็นสิ่งที่จะช่วยให้การกำหนดแผนงานสอดคล้องกับความต้องการของหน่วยงาน ช่วยให้มั่นใจได้ว่าสิ่งที่ปฏิบัติ และมีโอกาสเกิดสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ รวมทั้งในขั้นตอนที่ 2 ของการพัฒนารูปแบบ มีการตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบ จากผู้เชี่ยวชาญ และการปรับแก้ไขก่อนนำรูปแบบไปทดลองใช้ ส่งผลให้รูปแบบการโค้ช เป็นรูปแบบที่มีประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ บรรลุวัตถุประสงค์ของรูปแบบ

2. ประสิทธิภาพของรูปแบบการโค้ชเพื่อพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนที่ส่งเสริมความสามารถในการรู้เท่าทันสื่อของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

2.1 สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนที่ส่งเสริมความสามารถในการใช้สื่ออย่างรู้เท่าทัน พบว่า หลังการทดลองใช้รูปแบบ คณะแผนเฉลี่ยสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนที่ส่งเสริมความสามารถในการใช้สื่ออย่างรู้เท่าทันหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานทั้งนี้เนื่องจากกระบวนการโค้ชเป็นการยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้ของครูที่มีประสิทธิภาพเนื่องจากการโค้ชเป็นการวางแผนและตั้งเป้าหมายร่วมกัน

ในการพัฒนาศักยภาพในการจัดการเรียนรู้และเป็นการทำงานร่วมกันระหว่างโค้ชและผู้รับการโค้ช ทั้งนี้กระบวนการโค้ชยังสามารถเพิ่มทั้งความรู้ ทักษะให้กับผู้รับการโค้ชเพิ่มขึ้นทั้งนี้ในรูปแบบการโค้ชที่พัฒนาขึ้นมีการให้ความรู้เกี่ยวกับการโค้ชและการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถในการใช้สื่อ Media Literacy สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Joyce and Showers (อ้างถึงใน Costa & Garmston, 2002, p. 38) ที่พบว่า การฝึกอบรมในภาคทฤษฎีด้วยการบรรยายเพียงอย่างเดียว ผู้เรียนได้ รับความรู้ในระดับต่ำ เกิดทักษะได้ในระดับปานกลาง และสามารถนำความรู้ไปใช้ได้ในระดับต่ำมาก แต่หากใช้การพัฒนาบุคคลากรด้วยวิธีที่ผสมผสานระหว่าง การบรรยายทางทฤษฎี การสาธิต การฝึกปฏิบัติ การให้ข้อมูลย้อนกลับ และการโค้ช (coaching) หรือการช่วยเหลือแนะนำการฝึกปฏิบัติ เป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้บุคลากรได้รับความรู้ในระดับสูงมาก ตลอดจนเกิดทักษะ และสามารถนำความรู้ไปใช้ได้ในระดับสูง รวมทั้งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Zwart et al. (2008, pp. 982-1002) ที่พบว่า การเรียนรู้ของครูซึ่งเกิดจากการโค้ชแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ส่งผลให้ครูมีความคิดและตั้งใจในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมจัดการเรียนรู้ปรับเปลี่ยนความคิด และเพิ่มความตระหนักในการจัดการเรียนรู้ สอดคล้องกับการศึกษาของ Wongyai and Phatphon (2014) ที่การพัฒนาแบบการโค้ช เพื่อพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของอาจารย์พยาบาลที่ส่งเสริมทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาพยาบาล ในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข ซึ่งหลังจากใช้รูปแบบการโค้ชพบว่า สมรรถนะการโค้ชและสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของอาจารย์พยาบาลที่ส่งเสริมการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษา ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และสอดคล้องกับการศึกษาของ Sripairote, Sombatwattana, and Yoelao (2018) ที่พัฒนาโปรแกรมการโค้ชการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐานที่มีต่อสมรรถนะของครูผู้สอนเพื่อทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรมของผู้เรียน ซึ่งพบว่า ครูผู้สอนที่ได้รับโปรแกรมการโค้ชมีสมรรถนะของครูผู้สอนในการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐานดีกว่าครูที่ไม่ได้รับโปรแกรมการโค้ช และสอดคล้องกับการศึกษา Phattarasatjatum et al. (2020) ที่พัฒนารูปแบบการโค้ชแบบผสมผสานเทคโนโลยีผ่านสื่อสังคมเพื่อพัฒนาสมรรถนะการดูแลสุขภาพเด็กปฐมวัยของผู้ดูแลเด็กในศูนย์เด็กเล็ก องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น โดยพบว่า หลังจากใช้รูปแบบการโค้ชที่พัฒนาขึ้นผู้ดูแลเด็กในศูนย์เด็กเล็กมีคะแนนเฉลี่ยสมรรถนะด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านทัศนคติสูงขึ้นสูงขึ้น

2.2 ความสามารถในการรู้เท่าทันสื่อ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการใช้สื่ออย่างรู้เท่าทันของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ได้รับการจัดการเรียนรู้จากครูผู้สอนที่ได้รับรูปแบบการโค้ชเพื่อพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถในการรู้เท่าทันสื่อมีคะแนนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยครั้งนี้ เนื่องจากระบวนการโค้ชที่พัฒนาขึ้นเป็นการร่วมกันประเมินสภาพปัญหา และวางแผนร่วมกันในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียนจึงส่งผลต่อประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้ในด้านผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนที่เพิ่มสูงขึ้นสอดคล้องกับการศึกษาของ Sripairote et al. (2018) ที่พบว่า ผู้เรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้จากครูที่ได้รับโปรแกรมการโค้ช การจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐานมีทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรมดีกว่าผู้เรียนที่เรียนจากครูที่ไม่ได้เข้าร่วมโปรแกรมการโค้ช

2.3 ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ของครู พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ของครูอยู่ในระดับมาก ซึ่งเป็นตามสมมติฐานการวิจัยครั้งนี้ เนื่องจากการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้ ส่งเสริมให้เกิดบรรยากาศในการเรียนให้สนุกสนาน ตื่นเต้น น่าสนใจ ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมต่อกิจกรรมการเรียนการสอน เกิดประสบการณ์การเรียนรู้โดยตรง ส่งผลต่อความสนใจ ใส่ใจในการเรียน และ

การร่วมมือปฏิบัติกิจกรรมในช่วงโมเรียน อย่างดี ส่งผลให้เกิดการพัฒนาทักษะ ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี ได้มากยิ่งขึ้น ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมต่อกิจกรรมการเรียนการสอน เกิดประสบการณ์การเรียนรู้โดยตรง ส่งผลต่อทักษะ ความสามารถในการเรียน สอดคล้องกับการศึกษาของ Rodsin, Emjinda, and Otjanalert (2020) ที่พัฒนารูปแบบ การจัดการเรียนรู้ของครูภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์ด้วยกลวิธี เมตาคอกนิชันร่วมกับการโค้ชพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นด้วยโดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุดต่อรูปแบบ การจัดการเรียนรู้ของครูภาษาไทยเพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์ด้วยกลวิธีเมตาคอกนิชันร่วมกับการโค้ช

2.4 ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการใช้รูปแบบการโค้ช พบว่า ครูมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการโค้ชฯ ระดับมากที่สุด ซึ่งเป็นตามสมมติฐานการวิจัยครั้งนี้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากองค์ประกอบเชิงกระบวนการ ซึ่งแบ่ง การดำเนินการเป็น 4 ระยะ ได้แก่ ระยะที่ 1 Initiation: การเริ่มต้นระยะที่ 2 Cooperation ระยะที่ 3 Implementation และ ระยะที่ 4 Evaluation: การประเมินผล ซึ่งในกระบวนการโค้ชมีการศึกษาสภาพ ปัญหา และ ความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูที่ต้องการ และร่วมกันเลือกเทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้ ที่ส่งเสริม ความสามารถในการรู้หนังสือ และการร่วมกันเยี่ยมชั้นเรียนซึ่งกันและกัน และมีการประเมินผลมีการสะท้อน คิดและการประเมินผลร่วมกันซึ่งเป็นกระบวนการขั้นตอนที่เกิดจากความร่วมมือซึ่งกันและกันทั้งสิ้น ในระยะที่ 3 Implementation เห็นได้ว่าครูผู้รับการโค้ชมีความพึงพอใจเป็นอย่างมากในการโค้ชที่มีความเป็นมิตร และมีการตอบ ข้อซักถามสงสัยเป็นอย่างดี และการมีช่องทางที่หลากหลายให้สอบถาม รวมทั้งระยะที่ 4 Evaluation ที่ครูมีความพึง พพอใจในการประเมินผลวิธีการจัดการเรียนรู้มากที่สุด ดังนั้นจึงส่งผลต่อความพึงพอใจของครูที่ได้รับการโค้ชตาม รูปแบบที่มีความพึงพอใจระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Phattarasatjatum et al. (2020) ที่พบว่า ผู้ดูแลเด็กในศูนย์เด็กเล็กที่ได้รับการพัฒนาสมรรถนะการดูแลสุขภาพเด็กปฐมวัยโดยใช้รูปแบบการโค้ชฯ มีทัศนคติต่อ รูปแบบการโค้ชอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับการศึกษาของ Chuenklin and Laowreandee (2012) ที่พัฒนา รูปแบบการโค้ช เพื่อพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของอาจารย์พยาบาลที่ส่งเสริมทักษะการคิดอย่างมี วิจารณญาณของนักศึกษาพยาบาลในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุขโดยผลการศึกษา ความพึงพอใจของอาจารย์หลังใช้โปรแกรมอยู่ระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. การนำรูปแบบการโค้ชใช้ผู้ใช้ควรทำความเข้าใจรายละเอียด องค์ประกอบและขั้นตอนรวมถึงกิจกรรม การเรียนรู้อย่างละเอียด ต้องมีการเตรียมเนื้อหา สถานที่ที่ใช้ให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกันด้วย
2. ควรมีการประเมินสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูอย่างต่อเนื่อง และติดตามความสามารถในการรู้ เท่าทันสื่อของนักเรียนในระยะยาว

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการพัฒนาูปแบบการโค้ชเพื่อเพิ่มสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของผู้สอนเพื่อพัฒนาทักษะหรือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของนักเรียนในด้านอื่นๆ ต่อไป
2. ควรมีการวิจัยผลของการพัฒนารูปแบบการโค้ชต่อสมรรถนะการจัดการเรียนรู้และวางแผนการติดตามผล การเรียนรู้เพื่อติดตาม การพัฒนาการของผู้เรียนภายหลังการดำเนินการตามรูปแบบทั้งระยะสั้นและระยะยาว

References

- Chuenklin, T., & Laowreandee, W. (2012). The development of coaching model to enhance nursing instructors' competency that promotes critical thinking skills of nursing students in praboromarachanok institute, ministry of public health. *Silpakorn Educational Research Journal*, 4(1), 112-129. (in Thai)
- Costa, A., & Garmston, R. (2002). *Cognitive coaching: A foundation for renaissance schools*. New York: Christopher-Gordon Publishers.
- Dick, W., Carey, L., & Carey, J. O. (2005). *The systematic design of instruction* (6th ed.). Boston: Pearson.
- Joyce, B., & Weil, M., & Showers, B. (1992). *Model of teaching* (4th ed.). Boston: Allyn and Bacon.
- Khammani, T. (2007). *Pedagogical science* (6th ed.). Bangkok: Dan Sutta printing. (in Thai)
- Kruse, K. (2007). *Instruction to instructional design and the ADDIE model*. Retrieved June 10, 2013, from <http://www.e-learningguru.com/articles/art11.htm>.
- Kunarak, K. (2002). *Instructional design*. Bangkok: Faculty of Education Silpakorn University (in Thai)
- National Statistical Office. (2016). *Executive summary: Use of information and communication technology*. Bangkok: National Statistical Office. (in Thai)
- Office of the National Economic and Social Development Board. (2017). *Economic and social development plan national Issue No. 12 (2017 - 2021)*. Bangkok: Author. (in Thai)
- Phattarasatjatun, P. et al. (2020). Development of an integrated social media and technology based coaching model for developing early childhood healthcare competencies of caregivers in local administration organization childcare centers. *Journal of The Royal Thai Army Nurses*, 22(3), 123-134. (in Thai)
- Rodsin, P., Lemjinda, M., & Otjanalert, N. (2020). The development of a learning management model for secondary school Thai language teachers to enhance analytical reading thinking skills by using metacognition strategies with coaching. *Journal of Graduate Studies and Social Sciences, Uttaradit Raja Bhat University*, 10(1), 16-27. (in Thai)
- Sripairote, T., Sombatwattana, P., & Yoelao, D. (2018). Influence of project-based learning coaching program on teacher competency. *Veridian E-Journal, Silpakorn University*, 11(2), 96-110. (in Thai)
- Thien Thai, J. (2020). Impact of social media Towards changes in Thai society and culture. Retrieved June 10, 2013, from <https://www.chula.ac.th/news/27969/>

- United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization (UNESCO). (2013). Intangible cultural heritage domains. Retrieved June 10, 2013, from <http://www.unesco.org/culture/ich/doc/src/01857-EN.pdf>
- Whitmore, J. (2017). Coaching for performance. London: Nicholas Brealey.
- Wongyai, W.. & Phatphon, M. (2014). Coaching for cognition (3rd ed.). Bangkok: Charansanitwong. (in Thai)
- Zwart, R. C. et al. (2008). Teacher learning through reciprocal peer coaching: An analysis of activity sequences. *Teaching and Teacher Education*, 24, 981-1002.